

Hilâl-i Semen

Ahmet Haşim

Hilâl-i Semen — Ahmet Haşim

Ahmet Haşim 1933 yılında öldü. 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu’nun 27. maddesi uyarınca eserin özgün metni kamu malıdır.

Metin, Vikikaynak (tr.wikisource.org) aktarımından alınmıştır:

https://tr.wikisource.org/w/index.php?title=Hilâl-i_Semen&oldid=141044
(revizyon 141044). Bu aktarım Creative Commons Atıf-AynıLisanslaPaylaş 4.0 (CC BY-SA 4.0) lisansıyla paylaşılır; bu PDF de aynı lisansla serbestçe paylaşılabilir.

pdfkitaphane.com

Daha pek yavru, pek küçükken ben,
Büyük annem tutardı alnımdan.
“- Bana bak, böyle dilberim” derdi.
Sonra mâh-ı nev-incilâyâ bakar,
Leb-i mağmûmunu bir bükâ saklar,
Bir hitâb-ı semâyı dinlerdi.
Ey hayatımda her doğan derdi
Kalbeden bir ziyâ-yi hissîye,
Bu duâsiydi eski bir rûhun
Sis ve zulmette gizli âtiye.
Leyle-i gayb, sırr-ı müstakbel,
Çeşm-i sâfında hasta bir çocuğun
Gizli fecrin ziyâlarından emel,
Bir tesellî-i mihribân alacak,
O harâbât-ı târ ü sâkitiye
Doğacak belki bir ziyâ-yı şafak.
Böyle her nev-hilâli seyretti,
O soluk göz ki şimdi topraktan
Seyreder başka bir hilâl-i semen,
Ben ki efsâne-i tahayyül den
Hep hayatımda bir emel taşıdım
O solan şi'r-i sâf ü mağmumumu
Hep o mazîyle duymak isterdim,
Gözünün samt-ı pür-füsûnunda.
Gel bu şâmın gümüş sükûtunda
Bu sadeften hilâle karşı senin

Bir yeşil bûse saklayan gözünün
Göreyim cennetinde âtimi.